

blive gjort forskjellige Forandringer i Rigsdagens Lokaler, og at navnlig Landsthinget kunde komme i Besiddelse af mere hensigtsvarende Lokaler. Jeg skal altsaa ikke her udtale mig videre om denne Sag; men jeg har været nødsaget til at gjøre disse Par Bemærkninger om Grunden til, at just jeg er fremkommen med dette Forslag, idet det maatte synes besynderligt, at et enkelt Medlem vilde fremkomme med noget Saadant. Jeg tror, at det ligger noget i, at der har været en vis Uregelmæssighed i Maaden, hvorpaa vore Møder ere foregaaede i denne Sæson, Noget, der ikke ligger i Skyld fra Finantsudvalgets Funktionærens Side, men derimod i de Forhold, hvorunder denne Samling i det Hele er bleven ført. Jeg vil kun sige, at, hvad enten man billiger den gamle Plan, som endnu foreligger uforandret, med Hensyn til de Forandringer, som vilde blive at foretage med Rigsdagens Lokaler, eller ikke, kan man have Grund til at stemme for dette Forslag, idet det nemlig skaffer ledig Plads, og naar den først er bragt tilveie, vil man maatte lettere komme til en Overenskomst om, hvorledes man skal benytte den. Der er da et større Pres paa Rigsdagen til at komme til Enighed om Noget, naar disse Lokaler staa ledige, og man ønsker sine egne forbedrede. Efter den Plan, som findes, er der ikke saa mange Befremmeligheder at opnaa for Folkethinget som for Landsthinget; men i saa Henseende antager jeg ikke, at det vil gjøre nogen Forskjel, idet vi jo Alle ønske, at Landsthinget skal have det saa bekvemt som muligt. At det nu har det mere ubeqvemt end Folkethinget, derom er der vistnok ingen Tvivl. Derksom man altsaa vedtager dette Forslag, er der ikke dermed bestemt Noget om, hvorvidt der skal foretages Forandringer, eller hvilke Forandringer der skulle foretages med Hensyn til Rigsdagens Lokaler; det vil blive Gjenstand for Overveielse mellem de to Things ærede Formænd. Og uagtet man ikke antager, at der vil blive betydelige Modifikationer i den gamle Plan angaaende Lokalernes Omordning, er det dog Noget, man ikke med Bestemthed kan vide, førend Spørgsmaalet ligger for, og der saa at sige fremtvinges en Afgjorelse. Jeg skal altsaa tillade mig at anbefale dette gamle, af Folkethinget tidligere vedtagne Forslag, idet det lader til, at Regjeringen nu har overvundet de Vanskeligheder, som stillede sig i Veien for at kunne tage imod dette Forslag, saaledes som det blev vedtaget af Thinget forrige Gang; men det skal jeg forøvrigt ikke indlade mig paa, derom maa vi jo vente at høre Bested af den ærede Minister. Dernæst har jeg til § 19 II. D. 3. stillet et andet Forslag, som ikke staar i bestemt Forbindelse med det nu omtalte Forslag, nemlig et Forslag om en Bevilling af 8,000 Kr., som kunde anvendes til Udgifter i Anledning af Forberedelser til Tilveiebringelsen og Omordningen af Bygninger for flere Statsinstitutioner. Der-

blandt er først nævnt Rigsdagen, og nu kunde man jo synes, at det er underligt, at man, selv under Forudsætning af mit først omtalte Forslags Vedtagelse, vil foreslaa en Undersøgelse desangaaende. Men dertil skal jeg bemærke, at den Forandring, der kunde ske i Forhold til Vedtagelsen af mit første Forslag, kan ikke betragtes som en endelig. Det er almindelig anerkjendt, at de Lokaler, som Rigsdagen har, og de, som den vil kunne faae her paa Christiansborg Slot, alligevel vilde have saa mange Mangler, at Spørgsmaalet om Tilveiebringelsen af et andet Lokale, som var særligt indrettet for Rigsdagen, ikke kan siges dermed at være overskødiggjort. Hvad dernæst Høiesteret angaar, er det ogsaa bekjendt nok, at dens Lokaler fra flere Sider ikke findes fuldstændig hensigtsmæssige. Hvad Statens Centraladministrationsbygninger angaar, er der ligeledes mange Forhold at overveie. Man hører jævnlig, at der klages over, at der ikke er tilstrækkelig Plads for et eller andet Ministerium, og vi have jo i denne Samling f. Ex. fra Justitsministeren havt Forslag om at faae Lokaler til andre Autoriteter der i Bygningen, men man har ikke kunnet finde Plads til dem der, og har derfor søgt at finde den andetsteds. Hvad dernæst Landets offentlige Samlinger angaar, vil det erindres, at vi havde et Forslag fremme fra den ærede Kultusminister om at faae en Bevilling i denne Samling paa 5,000 Kr.; men den blev negtet af Thinget, og der er dog Ingen, der er uenig i, at de offentlige Samlinger for en stor Del opbevares paa saadanne Steder, at de ere udsatte for Farer af Ildsraabe og Vandet, og flere af disse Samlinger ere jo af en saadan Art, at naar de gik tabte, vilde de ikke kunne erstattes. Det femte Punkt endelig, Retslokaler i Kjøbenhavn, maa egentlig forstaaes som Retslokaler i og for Kjøbenhavn, thi der sigtes derved til de Retter, som have deres Lokaler i Raads- og Dombuset, og hvoraf nogle ere ikke blot for Kjøbenhavn, idet een af disse Retter tillige er Overret for en Del af Landet. Der er ganske vist nedat en Kommission af Regjeringen for at tage dette Forhold under Overveielse, navnlig med Hensyn til Afviklingen af Sameiet mellem Staten og Kommunen om Raads- og Dombuset; men det forekommer mig, at det vilde være i høi Grad urigtigt, om vi vilde udsætte os for et økonomisk Tab ved ikke at tage samtlige de store Byggesager under samlet Overveielse. Den ene Institution vilde, naar dette ikke skete, kunne stille sig i Veien for den anden, der kunde komme til at mangle den Plads, som ellers vilde kunne have, naar det Hele toges under Overveielse paa een Gang, og Meget vilde maatte ikke blive sammensmeltet, naar man afgjorde det enkeltvis, som ellers vilde kunne bringes sammen. Jeg erkjender altsaa meget vel, at den Form, hvori dette Forslag foreligger, er en ny Form; men selve Sagen er derimod ikke